Közép-Mindanao Egyetem két kutatója bukkant rá 2015-ben, egy terepi gyűjtőút során. A növény ismeretlen volta a gyűjtőút utáni vizsgálatok során bizonyosodott be. Az új faj felfedezésével a Pantaron-hegység endemikus kancsóka fajainak száma nyolcra emelkedett, a Fülöp-szigeteken ezzel 58 kancsóka-faj él.

Az új kancsóka élőhelye hegyvidéki esőerdő, az aljnövényzet részét képezi, a talajon nő és a közeli növényekre kapaszkodik fel, 6-8mm vastag szárral, amely több méter hosszúra nőhet. Az agyagos talajt kedveli, és viszonylag kevés napfényt kap. A levelei hosszúkás alakúak, 3,2-4,6 cm szélesek és 26-34 cm hosszúak is lehetnek. A növény alsóbb részén növekvő kancsók 16-18 cm hosszúak, 3-4,5 cm átmérőjűek, hengeresek, kissé hasasak. A növény felső részén növekvő kancsók egy egész kicsit nagyobbak, elérik a 19 cm hosszúságot és az 5 cm átmérőt. A kancsókat vörössel szórt zöld mintázat jellemzi.

A felmérés során csupán 10 példányát látták, egymástól 10-25 méter távolságban, így a faj a súlyosan veszélyeztetett kategóriában van. Az élőhelye nem védett terület, ám a most megszaporodott endemikus faj talán hozzásegíti az illetékeseket ahhoz, hogy sikerüljön védettséget nyerni a Pantaron-hegység számára.

(Philippine Journal of Systematic Biology, 2020. március)

A LEGAPRÓBB ISMERT DINOSZAURUSZ – BOROSTYÁNKŐBEN

A csőrrel együtt is mindössze 14 mm hosszú volt az apró fej, ami egy 100 millió éves borostyánkőben került elő. A kutatók szerint a valaha talált egyik legkisebb méretű dinoszaurusz maradványról van szó, ami ahhoz a csoporthoz tartozott, melyből később kialakultak a ma élő madarak is. Az állat valószínűleg körülbelül akkora méretű volt, mint a ma élő legkisebb madár, a méhkolibri. A Mianmarban (korábbi nevén Burmában) talált fosszília az Oculudentavis

khaungraae nevet kapta, ami magyarul szemes-fogas madarat jelent. Fejének oldalsó részén nagy szemgödrök helyezkedtek el, mint a modern gyíkoknál. A szemek csak keskeny résnyire nyílhattak, ami korlátozta a bejutó fény mennyiségét. Ez erős bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az állat nappal volt aktív. A felső és az alsó állkapcsa tele volt éles fogakkal, ami alapján ragadozó életmódot folytatott, és rovarokkal, valamint egyéb kisméretű gerinctelenekkel táplálkozott. A kutatók szerint az apró méret azzal magyarázható, hogy az állat egykor egy szigeten élt, ami törpenövést eredményezett. A test nagy részének a hiányában a paleontológusok nem tudják megmondani, hogy az állat pontosan melyik dinoszaurusz csoporthoz tartozott és tudott-e repülni, de feltehetően olyan primitív madarakkal állhatott rokonságban, mint az Archaeopteryx és a Jeholornis.

(Nature, 2020. március)